

Ekspropriation af Jord, er traadt i Skranken for, at man skal ekspropriere Kapital fra Kapitalisterne.

Det forekommer mig, at alt dette er Bevis for, at der i de radikal-socialistiske Partier er en Tendens, som vi ogsaa mærker paa andre Omraader, til at mene, at naar man skal gribe ind fra Statens Side, skal der handles anderledes overfor de Folk, der sidder med Landets Jord, end overfor alle andre Folk. Jeg mener, det er urigtigt. Landbruget skal ikke have en Fortrinsstilling, men det skal have lige Ret, og det er ikke lige Ret, naar man siger til Landbruget, at naar Staten griber ind og bidrager maaske en lille Smule til, at Prisen gaar op, saa skal der eksproprieres, men overfor alle andre skal der ikke eksproprieres. Det forekommer mig, at denne Tendens i de radikal-socialistiske Partier paa dette og for Resten ogsaa paa andre Omraader skulde vi ikke gaa ind for her, og jeg vil anbefale baade Tingets ærede Medlemmer og Regeringen, at de ikke gaar ind for en saadan Politik. Jeg tror, at den i det lange Løb kan være skadelig, ikke alene for Landbruget, men ogsaa for Samfundet i sin Helhed. Man siger, at man skal ikke save den Gren over, man sidder paa, og det er sikkert rigtigt. Men en af de væsentligste Grene, det danske Samfund sidder paa, er dog det danske Landbrug.

J. P. Jensen: Hele denne Jordlovsdebat har interesseret mig ganske overordentlig, men Debatten er ikke samlet om det Lovforslag, som foreligger. Jeg synes, at Partierne indbyrdes nærmest har et Slags Opgør over, hvorledes man i Fremtiden vil ordne dette Spørgsmaal, som der selvfølgelig er forskelligt Syn paa, og som man kan sige har fundet Udtryk til Dels i alle de Taler, der er holdte.

Jeg betragter hele den Jordlovgivning, vi har faaet indtil Dato, som værende en Lap paa et gammelt Klæde; for igennem den hjælper man slet ikke den Mængde Mennesker i Landet, som har haardt Brug for Jord, og som gerne vil arbejde i Jorden fra Morgen til Aften. Der er Masser af Mennesker, som paa Grund af deres økonomiske Stilling overhovedet ikke kan komme i Besiddelse af den mindste Smule Jord, ikke en Gang en Havelod, i Kraft af den nuværende Jordlovgivning. Loven om Vilkaar for Bortsalg af Jorder i offentligt Eje betragter jeg som den bedste af de Jordlove, vi har faaet. Men det havde

været en stor Fordel, om den Lov havde været formet saaledes, at Bygningerne ogsaa var blevet Statens, saa havde man til Dels været ude over de vanskelige Forhold, som opstaar ved, at man i en dyr Periode skal lade Nybegynderne selv udrede en stor Del af den til Bygninger nødvendige Kapital. Der er ingen Mennesker — som jeg en Gang har hørt det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen sige —, der er saa daarligt stillede som den Ungdom, Danmark har i Øjeblikket, fordi de er situerede anderledes, naar de skal gaa ind i de nye Brug, end de vilde have været tidligere.

Jeg vil dernæst efter at have givet denne Lov min Anerkendelse have Lov til at sige et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen. Det ærede Medlem siger: Sammenlign disse Brugsformer med andre i Handelen værende Jordbrug, saa maa man indrømme, at de nye Brugere er godt stillede. Det er ganske rigtigt, det maa man indrømme; men alligevel paastaar jeg, at her begaar det ærede Medlem sin skæbnesvangre Fejl. Disse Brug kan ikke taale nogen Sammenligning med de andre. Der er ikke en eneste Landmand, jeg ved ikke, om der overhovedet er en Mand her i Landet, der tror paa, at de Brug, som har været i Handelen i de sidste to Aar, er holdbare. Ikke et eneste af dem kunde tænkes at bestaa, selv om vedkommende Mand var i Besiddelse af Halvdelen af Købesummen. At drage en Sammenligning her er det samme som at ødelægge sit Standpunkt. Derfor viser det sig, at disse Mennesker, som har købt efter den Tilskyndelse, kommer galt af Sted. Jeg synes, at det er noget af det mest urimelige og uholdbare at drage en Sammenligning af den Art. Med et Brug, som gaar — lad være, det gaar besværligt —, er det tilladt at drage en Sammenligning, og saa kan man tilraade Folk at handle derefter. Men jeg tror, hver eneste Landmand indser, at det er ganske umuligt for saadanne Brug at eksistere. De, der er købte i det sidste Par Aar, er allerede nu begyndt at ramle, og der er ikke Tvivl om, at næste Gang Prisen paa de forældede Produkter gaar ned i lignende Grad, som vi allerede har set, er mange færdige.

Jeg tror nok, at den højtærede Landbrugsminister har fuldstændig Ret, naar han siger, at for at et nyoprettet Brug skal kunne bære sig, maa det være fuldt ydedygtigt fra Startøjeblikket. Hvis ikke